

COMITIA PHILOLOGICA,

Habita Aug. 6. Anno 1677.

In gratulatione solenni ob adventum expectatissimum
ILLUSTRISSIMI PRINCIPIS
Jacobi Ormondiaë Ducis,
HIBERNIA PRO-REGIS,
ET
Universitatis Oxoniensis Cancellarii.

In quibus se exercuerunt.

Carolus Pindar, Baronetti filius é Col. Ænei Nafi.

Cujus lemma.

Ormondus denuo Pro-Rex.

Carmine heroico.

Gul. Kingsmil, Armiger ex Æde Christi.

Cujus lemma

Ormondus præsens.

Carmine Sapphico.

Jo. Percival Baronetti filius, ex Æde Christi.

Cujus lemma.

Cometa.

Carmine elegiaco.

Sim. Harcourt, Baronetti filius, è Coll. Pemb.

Cujus lemma.

Votum pro pace.

Carmine heroico.

THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE

JANUARY 18, 1891

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION

PASSED BY THE SENATE

APRIL 18, 1890

ALBANY:

WILLIAM H. SAWYER, PRINTER.

1891.

THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE

JANUARY 18, 1891

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION

PASSED BY THE SENATE

APRIL 18, 1890

ALBANY:

WILLIAM H. SAWYER, PRINTER.

1891.

ORMONDUS

TERTIO

PROREX.

U^T (Sheldone) tui patuerunt limina templi,
Musarumque sacri ritus, atque annua Phœbi
Orgia ventarunt; regum celebranda triumphis

Orgia; vel scenis bellorum implenda cruentis,
Vel palma heroum, vel amœna pacis oliva:

Protinus occurrunt vatū numerosa caterva,
Qui Regum exuvias, procerum scrutantur honores,
Et clarum quicquid fati monumenta recondunt,
Aut cognata istis, æterna volumina famæ.

Magnus ubi primo sese insipientibus offert
Ormondus, titulis patriisque suisque superbus;
Non illum vario ludit fortuna favore,
Neve suos proavos; illorum fixus ad omnem
Progeniem procedit bonos, quemcunque requiris
Hac de gente, illum nosces de principe natum.

Quos fasces, quæ gesta canam; quo carmine magnum
Ormondum aggrediar? tu audacibus annue captis
Mecœnas, præsensque tuas tu dirige laudes;
Inclita tot solus poteris numerare trophæa,
Tot solus fastos vestris signare triumphis.

Quanta tui quondam fuerant primordia? quanta
Virtus emicuit gemmanti in flore juventæ?

Moverat audaces fera cum Fuverna tumultus,
Armatasque acies, & longi semina belli:
Qualia vix perimant summæ conamina dextræ.
Quando aulam Carolus lustrans & pectora magna
Angliadum; tantas tuto qui tractet habenas,
Absentisque vices peragat, frangatque rebelles;
Ormondum videt esse parem: quo præside Fernæ,
Et decus imperio redeat, tenebrisque solutæ

Tristibus

ORMONDUS TERTIO PRO-REX.

*Tristibus imbelles ausint exurgere leges.
Quis tibi Martis amor? qualisque efferbuit æstus
Sanguinis? & quantis arserunt pectora votis?
Optato lituum tonitru, bellique cruenta
Tempestate frui, & strage exundantibus arvis?*

*Sic leo natali solitus latitare caverna,
Uberibusque tener pasci, cum horrescere sensit
Ungue pedes, crebrisque armari dentibus ora,
Respuit imbelles epulas, & matre relicta,
Getulo comes ire patri, pecudique minari
Gestit, & hastati tabo sordescere cervi.
Neve minor successus erat, tua fulmina campis
Salmonæi majora sonant, it densa sagittis
Nubes, lethaliæque armati grandine nimbi;
Nil arces, nil castra juvant, spes irrita valli
Concidit, obsessæque patent munimina portæ.
Te passim sequitur fixis victoria pennis,
Detergitque sacra sudantia tempora lauro.*

*Heu frustra tantos retulisti Ormonde triumphos
Nequicquam Carolo pacis fundamina ponis:
Te pellente, fugit placidam Gradivus Fernam,
Dilectis exutus agris, mox Anglia numen
Accipit infelix, flammisque ingentibus ardens,
Pacatos despexit agros, sanctamque quietem
Anglorum, & Carolum longæva pace rogatum;
Atque omnes subito dispersit in arma furores,
Laxavitque viam fati, & ne ulla maneret
Gens intacta, omnes stragem divisit in oras.*

*Interea quantas volvit sub pectore curas
Ormondus! quanto tendit præcordia voto,
Pro patria, & Carolo; pacatam linquit Fernam,
Securusque sui, mediis sese ingerit armis:
Nec frustra: tantæ perterrita numine dextræ
Torpuit hostilis turma; ac hucusque minata
Sistit, & imbelli nescit procedere gressu.
Sed brevis illa mora est, à te depressa, resurgit
Vis fati, cæcoque irarum turbine ducta*

Irruit,

ORMONDUS TERTIO PRO-REX.

Irruit, & Caroli solum satiata cruore est.

*Qualiter hiberno ditatus vorrice rivus,
Saxa nemusque rotat secum, ripasque flagellat;
At si quis scopulo grassantes comprimat iras,
Frangitur, & scissâ molem circumstrepit undâ:
Mox reparat fractas vires, agrosque pererrat
Liber, & indomito populatur pascua fluctu.*

*Tanta patris causa; sed plura Ormonde tulisti
Pro nato, quando peregrini ad littoris oras
Insequeris profugum, strictos ubi tutus in enses
Irruis, ardentisque globos, ignisque procellas,
Vulneraque, & mortes, & mille negotia fari,
Intrepidus, vitæ pariter contemtor & hostis:
Talis ubique fuit virtus, quam nulla silebunt
Æva, nec umbrosa condet sub nube vetustas.*

*Postquam parta quies, belloque emersa cruento
Anglia, pacatos jussit gaudere Britannos;
Te extemplo invitum blande quasivit, & ultro
Ambit bonos; rursus priscos adsumere fasces,
Atque iterum frenos tractare rebellis Fernæ.
Hic ubi te, pacem doctam, castamque colentem
Vidisset Pallas; tibi se commisit, & arces,
Musarumque domus omnes, oracula Phæbi
Per genium crevere tuum, nec dignius unquam
Aonides nostræ sese meminere locatas.*

*Nec tamen hic se sistit bonos, neque sunt tibi Musæ
Mollia regna satis; majora insignia poscit
Tanta manus, quantam nulla unquam meta coercet,
Hi forsân multis poterant contingere fasces,
Sed meritis solum redeunt: tu solus Fernam
Ter moderare audes: O felix insula, Rege
Te toties gaudens, nunc cladem & vulnera jactes,
Barbariem, moresque rudes, sobolemque rebellem
Loyolidas; damno frueris sub vindice tanto.*

*Ut Carolus nova sceptrâ dabat, mox fulminat aula
Celsa Jovis, gratamque facem per inane vibrantes
Prospera contorti sonuerunt omina nimbi;*

Quæ

ORMONDUS TERTIO PRO-REX.

*Quæ placide accepit Nemesis, cælique senatus,
Et Montrossus ovans, & Northamptonius heros,
Hoptonusque, tui comites; turmæque frequentes
Cælicolum, tecum Caroli vexilla sequuti;
Atque suas grates satis, Caroloque rependunt.
Nuncia lætitiæ celeri mox fama volatu
Moverat Oxonidas, sacræ risere sorores,
Et strepuit felix Helicon, fluxitque Aganippe
Blandior, & dulci fontes cecinere susurro:
Nosque omnes jussit Phæbus celebrare triumphos.*

*Sed quo Musa rapis? Ormondum expectat ferna,
Atque jubet vestras confestim relinquere sedes.
En laxata gelu consurgens insula, gratos
Lambere amica pedes; Nereus crispantibus undis
Sternit iter, blando testatus gaudia fluctu;
Et quæque innocuo lascivit bellua ludo.*

*Ergo vale, ad notas Ormonde relabere terras,
Et repete antiquam tranquillo pectore pacem;
Nec te turbet onus Caroli, nec pondera sceptri
Angliaci; nostræve procacis jurgia Musæ:
Sit tibi Dux æterna quies; pacataque magni
Vis animi, nullo facilis terrore moveri.*

*Qualiter ætherei vortex stellatus Olympi,
Qui temnit nimbos humiles, ventosque sonoros,
Et tuto exaudit fulmen, pluviâque ruentem
Sub pedibus; nullo temeratus ab imbre Tonantis,
Perpetuum patitur longæva pace serenum.*

ODE

O D E.

JAm satis belli est, satis atque nostri
 Sanguinis fustum: miseris quid ultra
 Dirus arrecto populis minatur
Crine cometes?

Ista pacatis procul à Britannis
 Omina avertant superi benigni:
 Ista dum Gallos propius comatos;
Omina tangunt.

Sive crinitos potius Sicambros,
 Hispali seu jam Batavum faventem:
 Quosque Germano sociale junxit
Fœdere bellum.

Regna mutantes modo quod vagentur
 Igne ferali per inane stellæ,
 Mitte curare; id populi madentes
Sanguine multo.

Viderint Reges, timeantque cælum.
 Sæpe lugubres Jovis administra,
 Siderum accendit Libitina; regum in
Funera tædas.

Pace nos alma melior beatos
 Protegit Divûm favor, & solutum
 Anxiâ pectus comedente curâ
Ducimus ævum.

Quale tranquillæ perhibentur olim
 Aureis gentes habuisse seclis;
 Jupiter nondum violavit auri
Secula ferro.

Dii mihi ripa viridi jacenti,
 Dent levi curas reparare somno:
 Dum fluat subtus Thamesis susurrans
Murmure blando.

Non ego Gallos, validosve Belgas
 Prælio audaces metuam, aut Iberos;
 Audiam clades alacer, trucidque
Fulmina belli.

T

Dum

ORMONDUS PRÆSENS.

*Dum mihi curis vacat expedito,
Carmen agresti modulari avena;
Induant illi celebranda nostris*

Versibus arma.

*Phæbe, nam bello quoque tu feroci
Præsides, fortique soles vibrare
Carminum grato studio solutus*

Spicula dextrâ.

*Sensit armata jaculis pharetra
Te nigro Python gravidus veneno, &
Quam prius vitam radii dederunt,*

Abstulit arcus.

*Tu mihi clades repera recentes;
Quas quatit turres Ludovicus acer;
Qualis & victor triplici superbus*

Hoste triumphat.

*Dum levi carmen meditor sub umbra,
Temperans grandi citharam cothurno,
Adstitit Phæbus pater, & renidens*

Talibus insit.

*Immemor nostri quid inepte Reges,
Bella quid castis nuribus timenda,
Aut quid impulso ruitura cantas*

Mœnia ferro?

*Te decet laudes memorare nostras,
Te decet Faunos, & aprica rura
Dicere, & Musas; tenuique sacras*

Carmines sylvas.

*Fallor an plausu sonuit Lycæum?
Venit Ormondus, columen decusque
Grande Musarum, tibi solus ille,*

Ille canendus.

*Incliti coram datur intueri
Principis vultus? videm' ut serena
Fronte majestas sedet, & beatos*

Fundit honores?

Docta

ORMONDUS PRÆSENS.

*Docta patronum venerata pubes
Hæsit in vultu ; juvenemque semper
Credidit Phæbum : Deus ille noster
Dixit Apollo est.*

*Latus æterna pariter juvena,
Et fovet sacras pariter Camænas :
Isis & noster, similique Pindus
Præside gaudet.*

*Sæva mitescet, dominique mores
Ducet exemplo tua nunc Ierne :
Vipera tellus caret, & venenum
Incola ponit.*

*Dividit regnum, pariterque curas
Carolus tecum ; sociumque quærit :
Alter Hibernos regit, & Britannis
Imperat alter.*

*Non opus Belgis, trucibusve Sallis
Carmen ut constet : merito canetur,
Fortium nondum sterilis virorum
Patria tellus.*

*Otio nondum placido sepulti,
Desides bellum metuere cives ;
Classibus pontum soliti replere,
Milite classes.*

*Ecce jam montes viduantur ornis,
Deserunt jam jam juga nota quercus ;
Turbines passuræ iterum, & miraces
Æquoris iras.*

*Sentiet Gallus dominum profundi,
Sentient Belgæ Carolum furentem :
Arbiter pacis ; sed & ille sumtis
Major in armis.*

In Cometam nuperrime apparentem.

Dum fatale rubes cælis accense Cometa,
Terra tremit, dirum mox luitura jubar.
Eversas acies, ereptaque sceptrâ minaris,
Et Regum tumultis conscia tædâ micas.
Nos tamen impavidi fruimur felicibus umbris,
Omne quos nullo pax temerata beat.
Dumque nova attonitus stupet ad præfagia mundus,
Deridet festo carmine musa metus.
Errantem te sola timet plebs rustica, thyrsis
Dum putat exigua fata monere casæ.
Te metuit plusquam fulmen, corvumve sinistrum,
Vixque capella biceps omina tanta tulit.
Imputat & Corydon tibi soli Phyllida duram,
Invidia tribuens irrita vota tuæ.
Pandite cælicolæ quibus heu latitavit in oris,
Pestiferum abscondens stella maligna caput!
Unde alit immensam, multo & sætam omine caudam?
Quæque orbi spargunt millia fata, comas?
Nunquid ubi in terras superi sua tela minantur,
Hæc pharetra iratum signat adesse Jovem?
Seu castigandum demonstrat cælitus orbem,
Sævaque prædicit verbera, virga poli?
An potius tali sub forma ad sydera scandat,
Esuriat largas cum Libitina dapes;
Designans miseram quamcunque ad funera gentem,
Quæ foret immensæ præda futura gula?
Quicquid erit, nunquam cælis impune videris,
Spargens lethiferas, dire Cometa, minas.
Te viso exanimes horrent præfagia Reges,
Atque capillitii cæca venena tui.
Quanto emeret pretio transversam Gallia caudam?
Stella hæc bellantes territat una Duces.
Tot devastatas odit Lovisius urbes,
Cum cælum palmas nuntiat esse breves.
Hunc etenim signant proprio quasi stigmate Divi,
Dum bene crispato crine Cometa micat.
Se talem ostendit nostris Cromwellius oris,
(Quis non lethiferum noverit esse jubar?)

Terræ

COMETA

Terra face ortus, tanquam exhalatio, cades
 Spirabat, nasus cui quasi stella minax.
 Obstupere Angli fatalem regibus ignem,
 Non poterat Caroli quem fatiata cruor.
 Sed superi tandem fœdum extingere cometa,
 Cælo turbantes hunc Phaethonta novum.
 Indice non opus est, cum bella Academia movis,
 Odit & ignavas alio Minerva togas:
 Instruit armatas divina scientia turmas,
 Et jactat pugiles hinc Stagiritæ suos.
 Huc properant cerebri quibus est fiducia, aperto
 Sive placet bello vincere, sive dolo.
 Nunquid & hæc nobis prædixit bella cometa?
 Influxu haud pendent prælia nostra tuo.
 Arridet nobis mira indulgentia cæli,
 Totaque stellarum læta corona favet.
 Pax grata Oxonium niveis circumdedit alis,
 Dum fugit à strepitu buccina rancæ tuo.
 Non violat placidum telorum clangor asylum,
 Sed celebrant hilares carmina festa dies.
 Et dum Sheldoni frangit subsellia nomen,
 Otia jactamus quæ Deus ille dedit.
 Annua thura feret patrono Academia, stella
 Nec metuit, tanto Præsule fisa, minas.
 Pace frui æternâ solus dedit ille Camænis,
 Et profugis sacrum pandit ubique sinum.
 Carolus æthereâ prospexit ab arce Britannos,
 Nunciat atque Anglis omina fausta suis.
 (Sic ubi sacrilegis cecidisset Julius armis;
 Agnovit tali sydere Roma deum.)
 Ergo timere nefas, cum tu, prænobilis hospes,
 Cælitus inmissi pignoris instar ades.
 Qua vadis, plaudit cælum, superique benigni;
 Pellit & augustum signa proterva jubar.
 Arridet placide te viso Academia mater,
 Lumine & insolito læta theatra micant.
 Gaudia quæ præstas dum nostra haud pectora ferrent,
 Discessu fuerint ni tenuanda tuo.
 Culmine de summo tibi quæque scientia flectit,
 Aureaque æternum concio portat ave.
 Dumque simul junctæ pulcræ effecere coronam,
 Quos geris archetypus ista figura refert.

COMETA.

Et cupiens digno versu te tollere ad astra,
 Ultra quem nequii fingere, Musa videt.
 Vade ergo occidua rapiunt quocunque secures,
 Præsida te, fœlix utraque Pallas erit.
 Non possis Phæbo & Musis non esse patronus;
 Quando tibi imperium signat utrumque Lyra.
 Impatiens fræni te notum expectat Ierne;
 Atque regis, domuit quam tua dextra, feram.
 (Sic tua Bucephalus novit, Pellæ, capistra,
 Et Dominum flexo poplite sponte tulit.)
 Hinc latum exornat se miro hoc sydere cælum,
 Inde favet velis hæc cynosura tuis.
 Quæ faustum designat iter, pelagumque serenum,
 Imperium fuerit quale, patrone, tuum.
 Sit procul ergo famis quicquid, mortiferae periculi est,
 Ite procul vani, pallida turba, metus.
 Nos magitæ laurus, sacra & tutantur olivæ,
 Protegit & proprios Pallas amica lares.
 Sanguinei reges timeant tua tela, cometes,
 Quælibet ignitus regna flagellet apex.
 Tu modo Dux faveas; dum fractus labitur orbis,
 Impavidos feriat si ruat ipse polus.

VOTUM

Votum pro Pace.

Equis, Jo! molli neſtet mea tempora myrto,
Impediatve comas ramo felicitis oliva?
Speratam ſola illa decent inſignia pacem,
Pro qua vota damus; ſi ſe pia numina votis
Fleſti permittant, non averſata precantes.
Sat bello furiſque datum eſt; terrasque ruina
Involvit ſciſſa gaudens diſcordia palla:
Pugnatumque ſatis, gladiis in mutua ſtriſtis
Viſcera, ſat pingues undarunt ſanguine campi.
Nunc ſupereſt duris Martem compeſcere vinclis,
Indignantem & mordentem rabido ore catenas.
Et piget, & longi repeto diſpendia belli,
Demiffas tot letho animas, tot funera, gentes
Percuſas fato uno, & eodem turbine raptas.
Cum late intremere laxis campagibus orbis,
Miſceretque graves ingenti clade tumultus.
Quocunque invitos oculos & lumina fleſto,
Mæſta animum facies, & turbida terret imago:
Qualem nunc præbent cum celiſ oppida caſtris
Diruta, fulminibusque novis labefaſta debiſcunt
Mænia; vel patrio pulſus cum limite civis
Ignotas quærit terras, alienaque regna.
Seu vacat audire, attonitas deſertur ad aures
Miſtum expirantum murmur, gemitusque cadentum:
Sponſarum fletus queruli, matrumque Ululatus;
Ille dolor natis debetur, & ille maritis.
Accendunt animos rauco fera claffica cantu,
Ultoreſque vocant cælis ad prælia divos,
Qui late rabiem ſpargunt, & ſanguine complent
Commiffas acies; ceu cum maga Theſſala lunam

VOTUM PRO PACE.

Ære ciet, quæ puniceo suffusa colore

Ardet, & insolitos sentit rubicunda labores.

Te ne prius memorem tanti fax, Gallia, belli,

Indomitumque animum Ludovici, intextaque lauro

Lilia, sanguineo quæ rore madentia firmo

Robore succrescunt, tantis sæcunda triumphis?

Nam simul ac cladis signum færale futuræ

Sustulit, ipsa sibi cecos instare tumultus

Sensit, & excepit primi tentamina belli

Alma Venus, tua quæ quondam, Trinacria, cura

Insula; sed nunc Martis amor, bellicque palæstra.

Quocunque infestus sua fulmina mitteret hostis,

Credidit undantem ruptis fornacibus Ætnam

Eruclare ignes, & totis spargier agris.

Sed nec, Belga, tuæ minus intremuere paludes,

Quanquam spes populi fractas, animosque labantes

Erigit Auriacus, certus non cedere fato.

Quas numerat clades toto Germania Rheno

Acceptas, rubro mistos cum gurgite fluctus

Voluit, & arma virum pigro manantia tabo?

Quin agite & castris inimicum expellite Martem:

Et quæ mutua jam torquent bastilia, pacem

Porrectæ exposcant dextræ, positoque furore

Concordes animas communi sædere nectant.

Quod si amor indomitus, bellicque insana cupido

Exagitat promptas quæcunque ad prælia mentes;

At saltem his furiis, saltem his obsistite cæpris,

Nec caleat cognato infectum sanguine ferrum.

Si cupit oblatum generosior impetus hostem,

Non longe quærendus erit, sine vindice tutus

Imperium late diffundit Turca, quid illo

Cessat in hoste manus, virtusque ignava fatiscit?

Ecquis falcata contundet cornua lunæ,

Quæ tot adhuc radiis, & plena luce coruscat?

Nec

VOTUM PRO PACĒ.

*Nec tamen illa tuas imitatur, Cynthia, flammās :
Nam tua fax quoties reparato creverit igni
Fit minor, & spatio breviori contrahit orbem.
Hæc plus aucta nihil perdit, majorque videri
Surgit, stellarumque acies extincta minorum
Cedit, & adversæ prærupta obstacula terræ.*

*Dignum aquilâ, Germane, tuâ meditare triumphum,
Converte huc vexilla, tuusque huc advolet ales,
Qui positis quondam exuviiis, florensque juveniâ,
Et semper sublime volans excepit aperto
Æthere candentes radios, atque oscula Solis ;
Nunc tremit, & fixis vix Lunam admittit ocellis.*

*Huc acies, Ludovice, tuas atque agmina mitte,
Hinc redeant onerata, novisque superba trophæis ;
Mille licet numeres partos hoc Marte triumphos,
Palma inhonestâ venit, laurusque ingloria, bellum
Civile est quod adhuc geris, & non exteris hostis
Quem peris, Europæ tandem miserere cadentis,
Et fractas illinc vires ; nos ridet inultus
Barbarus, æterni fessos molimine belli.
Dumque videt siccæ exhausto sanguine venas,
Ipse suis lætum membris gestire vigorem
Sentit, & hic, inquit, semper fera regnet Erynnis,
Ut fruar his damnis : facile est invadere gentes
Marte suo domitas, & longâ clade peremtas.*

*Contigerit si forte istas Ormondus oras,
Pax gressus conferre suos gestiret eunti,
Et tam sacra pari premeret vestigia passu ;
Qui sæpe indocilem potuit comescere gentem,
Nativum mutans cultû meliore furorem :
Has artes didicit repetito Ormondus usu ;
Plusque sonat domito pacata Hibernia mundo.*

*O dilecta Deûm, tellus, atque unica cura
Anglia, quæ nullis jam tempestatibus acta*

VOTUM PRO PACE.

*Usque immota manes, (nam qua tua littora Pontus
Irrigat, Alcyone pacatis incubat ovis;
Atque omnes cessant venti, ponuntque tumultus.)
Exaudi, & nostras ne dedignare querelas.*

*Tu quoque, si quando, fessis succurito rebus
Carole, commissasque jube mansuescere gentes;
Uni ut terra, uni tua pareat Anglia Divo.
Solutus enim tantas dignus componere lites,
Qui potuit solus commune indicere bellum.*

F I N I S.

